

ministerium og erhverv. Det er velkendt, at hollandske erfaringer har dokumenteret nødvendigheden af et sådant samarbejde og vist, at dette er en forudsætning for at opnå indflydelse på og drage de optimale fordele af EF's landbrugspolitik.

Organisationerne skal vedrørende § 3 påpege uoverensstemmelsen i forhold til § 1 og henstille, at § 3 formuleres på en sådan måde, at den uanset indskrænkningerne i ministerens beføjelser ifølge § 1 kan anvendes for alle „danske landbrugsvarer“ på områder, hvor der ikke gælder markedsordninger, og at den på de områder, hvor der gælder markedsordninger, kan anvendes i det omfang, det er foreneligt med EF's bestemmelser. Organisationerne skal endvidere henstille, at der — i det omfang, hvor det ikke strider mod EF-markedsordningernes regler — bør være hjemmel til at opkræve afgifter ved eksport af landbrugsvarer, således som det er hjemlet i den nugældende bemyndigelseslov § 2.

Vedrørende § 4 skal organisationerne med henvisning til bemærkningerne i lovforslaget henlede opmærksomheden på Kommissionens svar på en forespørgsel offentliggjort i Amtsblatt der Europäischen Gemeinschaften nr. C 16/1 af 17. februar 1971 samt indberetning af 29. juni 1972 fra Missionen i Bryssel om EF-konkurrenceregler inden for landbruget. Det synes af disse to dokumenter at fremgå, at såfremt der pålægges afgifter ved import fra andre medlemslande, vil støtten ikke udelukkende kunne anvendes til nationale formål.

Organisationerne skal med henvisning til den oplysningspligt, som landbrugsministeren ifølge § 5 kan pålægge organisationer m. v. henlede opmærksomheden på de vanskeligheder, der måtte kunne opstå med at fremskaffe de fornødne oplysninger om indkomstforhold og driftsøkonomiske forhold i landbruget, såfremt ministeriets forslag om at afskaffe tilskuddene til landbrugets driftsøkonomikonsulenter gennemføres.

Organisationerne skal med henvisning til overgangsbestemmelserne i § 18 gøre opmærksom på det behov, der måtte kunne opstå for at opkræve afgifter på andre områder end de i § 18 nævnte og henstille, at der tilvejebringes hjemmel herfor.

Organisationerne skal endvidere henlede opmærksomheden på nødvendigheden af, at der sker en nærmere afgrænsning af opgaverne mellem nærværende lovforslags område og de opgaver, der ifølge de almindelige bemærkninger til lovforslaget skal søges gennemført med hjemmel i andre love, der administreres af landbrugsministeriet. Som eksempel kan nævnes det fremsatte EF-forslag om en forordning vedrørende præmieringen af produktionen af oksekød, der finansieres af FEOGAs udviklingssektion, og som ikke henhører under de fælles markedsordninger for landbrugsvarer.

Undertegnede organisationer skal slutte- ligt anmode om foretræde for folketingets landbrugsudvalg.

De samvirkende danske
Landboforeninger
A. Pilegaard Larsen.

Landbrugsraadet
Anders Andersen.

De samvirkende danske
Husmandsforeninger
Peter Jørgensen.